

tale, vil den jo blive at tilbagebetale til den, der har erlagt den, altsaa til Mellemhandleren; men Meningen af Lovforslaget er jo utvivlsomt den, at Estergivelsen af Tolden skal komme Forbrugerne tilgode. Det vil imidlertid ikke være ganste let ved en Redaktionsændring at forandre det, thi det er ikke tilstrækkeligt, at man tilføjer Ordet „Konsumenterne“, saaledes, at der kommer til at staa, at Tolden „bliver at tilbagebetale Konsumenterne“, thi man maa ogsaa tage dem i Betragtning, der have Dplag af Is, fra hvilket de senere forsyne Andre, og skulde man tage dem med, vilde man komme til en vidtløftig Redaktion. Man kan derfor vel antage og berolige sig med, at enhver honnet Mellemhandler vil lade den Told komme Konsumenterne tilgode, som han faar tilbagebetalt; men jeg har alligevel ikke villet undlade at omtale Forholdet og henlede Opmærksomheden derpaa.

Gaffner: Jeg er ikke Kjøbmand og kjen-der saaledes ikke nøie til, hvorledes slige Kontrakter, som den sidste ærede Taler omtalte, blive affattede. Mit Kjendestab indskrænker sig kun til de Ladninger, som jeg saa mange Gange selv har affendt eller indforstrevet. Jeg skulde saaledes ikke have taget Ordet, naar jeg ikke under den ærede Talers Foredrag ufrivillig var kommen til at ryste paa Hovedet ved at høre hans Paastand fremsat, og da sagde det ærede Medlem . . . (Fischer: Det var ikke det ærede Medlem, jeg sigtede til) . . . Ja, jeg rystede ogsaa paa Hovedet. Men jeg tillader mig at tro, at den ærede kongevalgte Landskingsmand tager feil, og jeg tvivler overhovedet paa, at Kontrakterne blive affattede saaledes, at det kommer til at hedde „at leveres frit om Bord paa Modtagelsesstedet“ (Fischer: Frit paa Bogn!) Frit paa Bogn. Jeg syntes, at det ærede Medlem før sagde „frit om Bord“ (Fischer: Jeg har ment „frit paa Bogn“). Ja, saa er min Indvending bortfalden.

Fischer: Jeg takker det sidste ærede Medlem, fordi han har berigtiget en Feil i mit Foredrag. Nei, Kontrakterne gaa ud paa at levere Isen frit paa Bogn i Kjøbenhavn, og det er vistnok ogsaa ofte Tilfældet, at der findes tilsvarende Bestemmelser i Kontrakter, som angaa Leveringen af Is paa andre Steder. Det er ogsaa kun, naar man opfatter Sagen saaledes, at den Betragtning kan gøres gjældende, at det er Mellemhandlerne, der betale Tolden, og den altsaa vil blive tilbagebetalt dem.

Broberg: Ja, uagtet jeg hverten er Isimportør eller Ismellemhandler, tror jeg dog, at jeg mulig skal være istand til at forklare, at der er en lille Misforstaaelse tilstede. Det er vistnok givet, at naar man indforstriver Is fra Udlandet, betaler i Reglen Modtageren her Tolden. Nu er det ganste vist, at naar denne Modtager igjen handler med Isen og sælger den ud til Andre, kan han gjerne til Dato have været i det Tilfælde, at han har sluttet Kontrakt med vedkommende Kjøber, hvori Isen er stipuleret fortoldet, og deraf kunde ganste vist resultere det, at naar Tolden blev hævet, og disse Kontrakter ere sluttede forinden, kunde Sælgeren med fuldkommen Ret paastaa sig den Pris betalt, hvortil Handelen er sluttet, til Trods for, at han ikke kommer til at betale Tolden. Jeg vil haabe, at disse Sælgere ere saa honnerte og hæderlige, at de ville renoncere derpaa, men jeg tror ikke, det er muligt ved Lov at raade Bod paa saadanne Misforstaaelser.

Finanzministeren (Strup): Den Udtalelse, jeg hørte fra det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (B. Peterfen) kunde let misforstaaes saaledes, at de 10 pCt. Told af Is først stammer fra Toldloven af 4de Juli 1863. Det er imidlertid ikke Tilfældet, thi ogsaa før den nugældende Toldlovs Straftæren, blev der betalt 10 pCt. af Is. Naar det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa, at det vilde være ønskeligt, at Tilvebringelsen af Is for Produktionsvirksomheden kunde lettes ogsaa gennem billigere Jernbanefragter, saa er det en Sag, som jeg ikke kan udtale mig om, men hvorom jeg kun kan sige, at jeg skal henlede min Kollega Indenrigsministerens Opmærksomhed derpaa. De ærede Talere, jeg tror endog tre, have udtalt, at det vilde være ønskeligt, om Loven kunde komme til at virke tilbage lige til 1ste Februar i Stedet for, som i Lovforslaget angivet, den 1ste Marts. Det er en Tanke, som jo ligger meget nær, naar man overhovedet vil renoncere paa Tolden af raa Is, saa at lade denne Lettelse tilflyde alle dem, der i denne Saison behøve Is, og denne Tanke har heller ikke ligget mig fjernt, men Grunden, hvorfor den ikke har faaet et tilsvarende Udtryk i Lovforslaget, er den, at Meningen med Lovforslaget jo er at ville lette Tilførselen af Is for Konsumenterne og ingenlunde at give en Fordel til Mellemhandlerne. Nu forekommer det mig at være klart, at naar Loven bestemmer, at fra 1ste Marts bliver Tolden at betale tilbage, da vil det staa Konsumenterne frit for i de Handler, de afslutte med